

[Kirkeministeren]

Nyordningen med hensyn til valglisternes udarbejdelse medfører væsentlige lettelser og dermed økonomiske besparelser for menighedsrådene af en størrelsesorden, der på landsbasis kan anslås til 2-3 mill. kr.

Forslaget indebærer endvidere, at præsters ægtefæller samt kirkefunktionærerne og deres ægtefæller vil falde ind under de almindelige regler, dvs. have valgret og være valgbar på bopælsstedet, medmindre de pågældende løser sognebånd og derved får adgang til at lade sig opføre på valglisten i den menighedsråds-kreds, som de gennem sognebåndsløsningen knytter sig til. Ved forslaget er der kun tillagt præster valgret i den menighedsråds-kreds, i hvilken de er ansat. Der er ikke behov eller begrundelse for at opretholde de gældende særregler for kirkefunktionærer samt for ægtefæller, hvorefter disse selv kan afgøre, om valgret og valgbarhed skal udøves i den kreds, hvori de bor, eller i den kreds, som de gennem ansættelsesforholdet er knyttet til.

Det kan endelig nævnes, at adgangen til at afgive brevstemme udvides til at omfatte afstemning i beskyttede boliger og under visse omstændigheder i hjemmene, således at reglerne om valg til menighedsråd også på disse punkter tilpasses reglerne om kommunale valg og om valg til folketinget.

For at øge interessen for at deltage i menighedsrådsvalg og for menighedsrådenes arbejde i det hele taget er det i øvrigt min hensigt at opfordre menighedsrådene til at afholde offentlige møder inden valget, hvortil indbydes folkekirkens medlemmer i vedkommende menighedsråds-kreds, og hvor der gives oplysning om valgreglerne og om menighedsrådenes virksomhed.

Lovforslaget, der har været forelagt samtlige biskopper, Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, Den danske Præsteforening og kirkefunktionærernes organisationer, medfører ingen økonomiske konsekvenser for stat eller kommuner.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg indstille dette til velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov for Grønland om stednavne.

(Lovforslag nr. L 20).

På sin efterårssamling 1981 drøftede Grønlands landsting spørgsmålet om fastsættelse af stednavne i Grønland. Landstinget vedtog herunder, at kompetencen vedrørende grønlandske stednavne ved forhandling med rigsmyndighederne skulle søges overført til hjemmestyret, idet landstinget fandt det naturligt, at autorisation af grønlandske stednavne blev foretaget af en af hjemmestyret udpeget myndighed og efter retningslinjer fastsat af hjemmestyret.

I overensstemmelse med hjemmestyrets ønske foreslås det i lovforslaget, at kompetencen til at fastsætte regler om navngivning af lokaliteter i Grønland overføres til hjemmestyret efter bestemmelsen i hjemmestyrelovens § 4.

Lovforslaget er tiltrådt af Grønlands hjemmestyre.

Idet jeg i øvrigt nærmere henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg herved tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om rettens pleje i Grønland.

(Lovforslag nr. L 21).

Ved lov nr. 684 af 21. december 1982 om ændring af lov om rettens pleje i Grønland blev gennemført en række ændringer i retsplejelovens fuldbyrdelsesregler med det formål at effektivisere og forenkle inddrivelses-systemet. Under drøftelser med De grønlandske Kommuners Landsforening og politimesteren i Grønland vedrørende den praktiske gennemførelse af de nye inddrivelsesregler har såvel landsforeningen som politimesteren påpeget, at det ville være en yderligere forenkling af inddrivelsesreglerne og en administrativ lettelse for de grønlandske inddrivelsesmyndigheder, såfremt adgangen til at inddrive det offentlige krav på betaling af el, varme og renovation ved løntilbageholdelse m.v. ikke blot gjaldt lejeboliger, men generelt enhver levering af disse ydelser fra det offentlige, herunder levering til boligstøttestue. I overensstemmelse hermed – og som bebudet i finansministerens redegørelse af 3. maj 1983 til folketinget om regelforenklingsarbej-